

3 NIEDZIELA ADWENTU – 17 XII 1995

Poszukiwanie – czynnym oczekiwaniem na Mesjasza

1. Ludzie, którzy poszukują

Różne są dążenia ludzkie. Trudno je nawet objąć jakimś jednym słowem czy wyrażeniem. Nieraz przyjmuje się, że słowo „szczęście” załatwia wszystko, chociaż wiemy, że i ono potrzebuje głębokich wyjaśnień.

Ludzie pragną i poszukują szczęścia. Postawa każdego człowieka zdradza, iż jest on osobą jeszcze do końca nie spełnioną, nie zrealizowaną. Ta przestrzeń, która dzieli jego obecną sytuację życiową od tej wymarzonej i szczęśliwej, jest owym spełnianiem i realizowaniem swojego człowieczeństwa, czyli poszukiwaniem szczęścia.

2. Ludzie, którzy nie poszukują

Ale pośród nas są i tacy, którzy zrezygnowali z poszukiwań, i tacy, którzy poszukując szukają tam, gdzie szczęścia znaleźć nie można. Jeszcze inni, tak bardzo rzucili się w karuzelę poszukiwań, że zamiast szukaniem dążyć do celu, z szukania uczynili sobie sens i cel życia.

3. Pytanie początkiem poszukiwań

Zniecierpliwieni uczniowie Jana Chrzciciela pytają Jezusa: *Czy Ty jesteś Tym, który ma przyjść, czy też innego mamy oczekiwać?* (Mt 11,3). Podobnie i dzisiejsi chrześcijanie pytają, czy osoba Chrystusa, prawdy wiary i moralności podawane przez Kościół są dla współczesnego człowieka, wychylonego w XXI wiek, nadal odpowiednie, czy też powinni poszukać innych dróg prowadzących do uszczęśliwienia swojego życia?

4. Bóg celem dążeń ludzkich

Chrystus Pan daje jednoznaczną odpowiedź, a dostrzegając zawirowania ludzkiego myślenia i działania twierdzi: *Błogosławiony jest ten, kto we Mnie nie zwątpi* (Mt 11,6). Tylko Bóg jest w stanie dać człowiekowi to, co jest jego największym szczęściem. On jest jedyną i niezmienną wartością, perłą i skarbem, które warto znaleźć (zob. Mt 13,44-46); światłością, która oświeca każdego człowieka (J 1, 9). Jemu warto oddać swój czas i spełniane dzieła, dobra materialne i duchowe, swoje pragnienia i najgłębsze plany życiowe. On bowiem przyjmując je od nas sprawia, że nasz czas staje się wiecznością, nasz czyn – miłością, nasze dobra – dobrami wszystkich, a nasze plany życiowe zrozumieniem Jego woli.

5. „Coście wyszli oglądać na pustyni?” (Mt 11, 7) – pyta Jezus

Człowieku! Szukasz proroków i zbawicieli, oddajesz się wróżbiarstwu i manipulacjom, zamieniasz wartości tradycji i mądrość przodków na opium nowoczesności, pragniesz sensacji i mocnych wrażeń, zabijasz grzechami sumienie i karmisz rozum fałszem. Po co?

A jednak, jak zachęca Izajasz, *pokrzepcie ręce osłabłe, wzmocnijcie kolana omdlałe! Powiedzcie małodusznym: Odwagi! Nie bójcie się! Oto wasz Bóg (...) On sam przychodzi, aby was zbawić* (Iz 35,3-4). Oczekiwanie adwentowe na przyjście Chrystusa dopełnia się. Jego obecność pośród nas, jako trwałego fundamentu, uwidacznia się w dziejach poszczególnego człowieka i całej rodziny ludzkiej. On przychodzi, a wrażliwość naszych serc, jasność umysłu i czystość woli gorliwie wołają: *Przyjdź Panie Jezu! Przyjdź!* (Ap 22,20). Amen.

ks. Bogusław Drożdż